

spørgsmål. Man kunne sige, vi holdt en ret kritisk ordførertale. Vi har nemlig været meget glade for, at vi var med i et forlig omkring Vandmiljøplan II, men der var altså på nogle områder nogle tvivlsspørgsmål, som vi mente skulle uddybes. Jeg må med tilfredshed sige, at jeg synes, vi har fået nogle meget gode og brugbare svar på de spørgsmål, vi har stillet.

Som Venstres hr. Christian Mejdahl allerede har sagt, så stillede vi spørgsmål bl.a. om efterafgrøder og vådområder, og jeg synes faktisk, vi er nået meget, meget fint frem til snorene. Det er positivt, at vi er nået så langt, og det, der har været vigtigt for os, har været, at der har været den fornødne fleksibilitet til at få de her instrumenter implementeret på en måde, det var til at leve med, også for erhvervet.

Vi har også sagt om L 58, at vi ville redegøre for vores stillingtagen til nogle af ændringsforslagene, og ganske som hr. Christian Mejdahl og de to ordførere fra Socialdemokratiet kan jeg sige, at vi selvfølgelig tilslutter os samtlige ændringsforslag, men at vi er enige i, at der ikke skal være nogen tvivlsspørgsmål, som der er ved to af ændringsforslagene, og derfor støtter vi, at de bliver taget tilbage i udvalget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Vedrørende L 58: I betænkningen står, at Centrum-Demokraterne vil redegøre for sin stilling til ændringsforslagene ved andenbehandlingen, og vi kan herved meddele, at Centrum-Demokraterne kan støtte alle 16 ændringsforslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi stillet ændringsforslag til L 55, § 1. Det er det forslag, som vil opstramme harmonikravene. Vores forslag går ud på at fjerne det element af loven. Vi finder, at den foreslåede opstramning bidrager meget lidt til det samlede mål for Vandmiljøplan II, nemlig 300 t ud af de 37.000 t, altså under 1 pct. af det, man skal nå. Til gengæld er det stærkt omkostningsbelastende for landbruget.

I den aftale, der ligger til grund for lovforslaget, er der regnet med 30 mio. kr. i omkostninger for landbruget, og det er efter sagkyndig vurdering, og de sagkyndige er Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut, slet ikke nok.

Hvordan man i det meget grundige forarbejde til Vandmiljøplan II kunne nøjes med 30 mio. kr., eller hvorfor man ikke på det tidspunkt fik

en vurdering fra instituttet, kan vi udenforstående jo undre os over.

Endelig skal opstramningen af harmonikravet her, som vi ifølge ministersvar har fået at vide, følges op af en ændring af landbrugsloven – en meget uheldig indflydelse på den i forvejen efter vores mening meget negative strukturudvikling, der finder sted i landbruget hen imod stadig større enheder. Jagten på jord kan altså fortsætte til skade for de fleste og til nytte kun for dem, der er så heldige at få deres jord solgt dyrt. Vi har selvfølgelig accepteret, at forligspartierne mener, at det er nødvendigt med denne drastiske lovgivning for at beskytte vort drikkevand og genoprette vort vandmiljø. Vi kender også argumentet om, at vi jo skal opfylde nitratdirektivet. Vi synes dog, denne detalje er så lille, at den må kunne undværes.

Med hensyn til opfyldelse af direktiver, kan jeg ikke lade være med nu, hvor vi er kommet over folkeafstemningen vedrørende EU i maj måned, hvor man selvfølgelig skulle passe på, hvad man sagde, at drage sammenligning med, hvad fødevareministeren i udvalget forleden fortalte om zoonosedirektivet, som var blevet vedtaget vistnok i 1990, og som indtil nu kun var implementeret i Danmark. Jeg mener bestemt, at vi i Danmark skal vise det gode eksempel i EU og gå foran med at holde loven og opfylde direktiverne, men det kan jo også nærme sig masochisme.

Med hensyn til opstramningen af harmonikravet synes vi, at det er en dyd eller måske næsten pligt at benytte sig af retten til at blive klogere. Selv om vi ikke har store forventninger om, det skulle lykkes at få tilslutning til vores ændringsforslag dér, vil vi stadig væk opfordre til det.

Så er vi glade for nogle svar, vi har fået fra ministeren, til L 56 om våde områder, hvor vi har en tilkendegivelse af, at det ikke absolut behøver at være store samlede, men også kan være små områder.

Vi er meget glade for miljøministerens egne ændringsforslag om, at det er amterne, der skal have administrationen, og også for den redegørelse, vi har fået, om, hvordan administrationen skal være.

Vi er også glade for, at vi til L 55 har fået at vide, at når man pålægger landbruget rådhedsindskrænkninger med hensyn til dyrkning af deres jord, skal de have fuld kompensation for udbyttetab og omkostninger.